

De revolutie schrijdt voort

DOOR

K. H O R N E R.

Terwijl de diplomaten van de Entente in Parijs beraadslagen, schrijdt de revolutie voort over Europa, nu als een direkt gevolg van hun werk.

Duitschland scheen, oppervlakkig beschouwd, op weg naar het kapitalistisch herstel. De groote stakingsbeweging, die in het eind van Februari overal opvlamde, in Rijnland, in Thuringen, in Saksen, daarna in Berlijn, en een oogenblik dreigde tot een onweerstaanbare storm tegen de regeering aan te groeien, werd door de socialistische leiders in Berlijn bedwongen: de meerderheidssocialisten gingen dadelijk onderhandelen om de toezegging te krijgen, het radenstelsel wettelijk vast te leggen, en de onafhankelijken vroegen, op welke voorwaarden de arbeiders weer aan het werk mochten gaan. Hier bleek als de groote oorzaak voor de nog onvolkomen voortgang der revolutie de wel afbrokkelende, maar toch nog groote traditioneele invloed van de oude leiders op de arbeidersmassa's. Daarop volgde de straatoorlog in O.-Berlijn en Lichtenberg tusschen de reaktionaire vrijwilligerstroepen van Reinhard en Hülsen en de oude, in November gevormde korpsen van republikeinsche soldaten en matrozen. De laatste, geen Spartacisten — bij de Januaristrijd waren ze weifelend gebleven — maar nu zoo genoemd, voor de reaktie onbetrouwbaar, moesten op bevel van Noske ontwapend en ontbonden worden. Hun verzet, waarbij alle oorlogstuig in gebruik kwam, gaf de regeering gelegenheid tot een bloedbad, waarbij tal van niet-betrokken arbeiders, en ook eenige bekwame leiders der Kommunistenpartij door de regeeringstroepen vermoord werden. Zoo is het proletariaat weer van eenige onder zijn beste leiders beroofd; door schrik en vrees te verspreiden hoopt de regeering de arbeiders van nieuwen strijd af te houden.

Had de Entente intusschen levensmiddelen gezonden en grondstoffen, om de Deutsche industrie in gang te brengen, dan was er een basis voor herstel van de burgerlijke maatschappij geweest. In November werden de arbeiders rustig gehouden met het uitzicht op een spoedige vrede en op voedsel van de Entente. Het was bedrog. De Entente kon niet en wilde niet, uit vrees voor herstel van de Deutsche macht, omdat ze haar blijvend overwicht moest verzekeren door Duitschland absoluut machteloos te maken; zij kon niet, omdat al haar scheepsruimte noodig was voor troepenvervoer en ter bevoorrading van haar eigen industrie, dus uit hebzucht naar toekomstige markten en uit vrees voor opstandigheid van het eigen proletariaat. Zij moest

Centraal Europa aan honger en verval overleveren. Steeds dieper vreet nu het ekonomisch verval en de honger in Centraal Europa in en stuwt de revolutie voort.

En nu keert zich de sluwe machtspolitiek van de Entente regeringen tegen henzelf. Als bestuur van de Volkenbond zou de Raad van Tienen in Parijs eerst alle kwesties regelen, de grenzen van alle staten vaststellen en dan mocht het machteloze Duitschland komen en het voorgelegde vredesverdrag onderteekenen. Maar intusschen zijn de legers gedeeltelijk gedemobiliseerd, de Engelsche en Fransche soldaten willen niet meer oorlogvoeren en nu voelt de Duitsche bourgeoisie, dat de overwinnaars den oorlog zoo maar niet opnieuw beginnen kunnen. En niet zoodra is in Parijs besloten om Danzig aan de Polen toe te wijzen, of de Duitsche bourgeoisie verklaart door haar organen, dat zij zulk een vrede niet zal teekenen. Was dit besluit dan een gewone politieke domheid? Het doel van de Volkerenbond was, door proklamatie van het nationaliteitsbeginsel met uitzonderingen, een voortdurende bron van kleine eindelooze wrijving en haat tusschen de vastelandsstaten te scheppen, die elke eenheid tegen de Engelsch-Amerikaansche opperheerschappij zou verhinderen. Daarbij moesten Polen en Tsjecho-Slowakië begunstigd worden ten koste van Duitschland, als twee doornen in zijn lichaam; Danzig zou een haard van twist blijven, evenals Fiume en Pressburg. Alles uitstekend bedacht in de situatie van November. Maar een politiek, die zich tegen haar makers moest keeren, zoodra hun eigen militaire almacht begon af te brokkelen. Wel was Midden-Europa machteloos, maar het kommunistische Rusland was intusschen — gedwongen door de kuiperijen en aanvallen van de Entente-staten — tot een sterke militaire macht opgegroeid en wordt nu centrum en steunpunt voor de revolutie van Midden-Europa tegen de Entente.

De tweede omwenteling in Hongarije opent deze nieuwe fase in de Europeesche revolutie. Zij is geen verovering van de politieke macht door het proletariaat; dit is in Hongarije zwak, en bestaat grootendeels uit zwaar geknevelde onontwikkelde landarbeiders. Zij is een aansluiting, een hulp zoeken van alle klassen van het Hongaarsche volk bij Rusland tegen de Entente, waarschijnlijk veroorzaakt, doordat deze ten bate van de Roemenen, Tsjechen en Serviers Hongarije grootendeels wilde uiteenscheuren. Aansluiting bij Rusland was echter slechts mogelijk door het politiek-ekonomisch systeem van de sovjetrepubliek over te nemen; vandaar, dat de radicaal-burgerlijke graaf Karolyi de regeering vrijwillig aan de arbeiders overgaf, de trotsche baronnen en bankheeren tot „kommunisten” werden, en de leiders van de oude socialistische partij — een nog korrupter beamten bureaucratie dan in de Duitsche partij — met Bela Khun, den leider der Kommunisten,

tesamen een radenregeering vormden. Dit behoeft economische veranderingen niet uit te sluiten; maar de socialiseering zal in dit agrarisch land wel hoofdzakelijk op een verdeling van de groote adellijke goederen onder de arbeiders en boeren neerkomen: een omzetting, die later evengoed als basis voor een nieuwe burgerlijke maatschappij als voor een verdere ontwikkeling naar het socialisme kan dienen. Het hoofdbelang van deze revolutie ligt in haar internationale beteekenis: het Russische Kommunisme, na de Oekraïne veroverd en de Entente uit Odessa geworpen te hebben, dringt als aanvallende macht tegen het Ententekapitalisme in Midden-Europa door. Reeds toonen de Oostenrijkers neiging om mee te doen; Roemenie, waar de boeren in vollen opstand tegen de landheeren zijn en het leger uiteenloopt, zal wel spoedig volgen. In Tsecho-Slowakië wordt de regeering door een beginnend verzet van de arbeiders verlamd; in Italië heeft het meeren-deel van de socialistische partij zich voor het standpunt van de Bolsjewiki verklaard. En nu komen uit Duitschland dreigementen, dat, als de Parijsche konferentie haar plannen omtrent Danzig niet opgeeft, Duitschland zich ook met Rusland zal verbinden. Het lijkt op het eerste gezicht slechts een dreigement, daar de ommekeer te groot zou zijn: de reaktionaire vrijwilligerstroepen met hun adellijke officieren, die in Livland tegen de bolsjewistische „misdadigers" vechten en in Berlijn de kommunisten vermoorden, ineens tot wapenbroeders van deze Bolsjewiki geworden! En de Deutsche bourgeoisie, die er reeds op rekende om als zwakkere broeder met het Ententekapitaal samen weer omhoog te komen, zal er wel niet licht toe overgaan, enkel om Danzig de Ebertregeering af te schaffen, de nationale vergadering naar huis te laten gaan en het Russische kommunisme binnen te halen. Maar het is zeer goed mogelijk, dat onder den invloed van deze situatie de beweging der arbeiders zoo sterk opleeft en zooveel aarzelende tusschengroepen meesleept, dat zij de heerschappij verovert en onder leiding van de Kommunisten en de linkervleugel der Onafhankelijken zich bij Rusland aansluit.

Aan het imperialisme der Ententelanden voltrekt zich het zelfde noodlot als aan het Deutsche, door zijn eigen kapitalistische hebzucht te gronde te gaan. In hun machtwaan bezig, de wereld ten eigen bate te regelen, verweert hun macht onder hun handen tot stof en groeit de macht der Revolutie tegen hen op. Reeds gist het in hun eigen land; ternauwernood is de reuzenstaking voor nationalisatie van sporen en mijnen in Engeland nog afgewend. En daarachter komen in de verte de onoplosbare financieele problemen, als bron van nieuwe beroeringen, die hun schaduw reeds vooruitwerpen. Men rekent nog steeds, naar het schijnt, op de Deutsche milliarden. Maar het is de vraag, of van deze betaling wat komen zal. En zal het vredesverdrag ooit ondertekend worden?